

Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů (185/2001 Sb.)

Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Citace pův. předpisu: 185/2001 Sb. Částka: 71/2001 Sb.
Datum přijetí: 15. května 2001 Rozeslána dne: 14. června 2001
Datum účinnosti: 1. ledna 2002
Změny a doplňky předpisu:
zákonem 477/2001 Sb. 1. ledna 2002*)
zákonem 76/2002 Sb. 1. ledna 2003
zákonem 275/2002 Sb. 1. ledna 2003
zákonem 320/2002 Sb. 1. ledna 2003**
zákonem 356/2003 Sb. dnem vstupu do EU

*)
výjimky v účinnosti některých odstavců § 31 a § 38 změněny ! (viz § 89)

**
Články CXVII (Společná ustanovení), body 3, 4, 5, 9, 10 a 15 a CXVIII (Přechodná ustanovení), body 4, 6, 7, 8 a 9 zákona 320/2002 Sb. nabývají účinnosti 1.8.2002

ZÁKON o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví

a)
pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany zdraví člověka a trvale udržitelného rozvoje,1)

b)
práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství, a

c)
působnost orgánů veřejné správy.

§ 2

Působnost zákona

(1) Zákon se vztahuje na nakládání se všemi odpady, s výjimkou

a)
odpadních vod,2)

b)
odpadů z hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem ukládaných v odvalech, výsypkách a odkalištích,3)

c)
odpadů drahých kovů,4)

d)
radioaktivních odpadů,5)

e)
mrtvých lidských těl a ostatků,6)

f)
konfiskátů živočišného původu,7)

g)
nezachycených emisí znečišťujících ovzduší,8)

h)
odpadů trhavin, výbušnin a munice.9)

(2) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, vztahuje se tento zákon i na ukládání odpadů, které nevznikly při hornické činnosti, do podzemních prostor a na odkaliště3) a na nakládání s nepoužitelnými návykovými látkami, přípravky a prekurzory a nepoužitelnými léčivými.10)

§ 3

Pojem odpad

(1) Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Ke zbavování se odpadu dochází vždy, kdy osoba předá movitou věc, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, k využití nebo k odstranění ve smyslu tohoto zákona nebo předá-li ji osobě oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona bez ohledu na to, zda se jedná o bezúplatný nebo úplatný převod. Ke zbavování se odpadu dochází i tehdy, odstraní-li movitou věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu osoba sama.

(3) Pokud vlastník v řízení o odstranění pochybností podle § 78 odst. 2 písm. h) neprokáže opak, předpokládá se úmysl zbavit se movité věci příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

a)

kteřá vzniká u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání jako vedlejší produkt při výrobě nebo přeměně energie, při výrobě nebo nakládání s látkami nebo výrobky nebo při jejich využívání nebo při poskytování služeb, nebo

b)

jejíž původní účelové určení odpadlo nebo zaniklo.

(4) Osoba má povinnost zbavit se movité věci, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže ji nepoužívá k původnímu účelu a věc ohrožuje životní prostředí nebo byla vyřazena na základě zvláštního právního předpisu.11)

§ 4

Další základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a)

nebezpečným odpadem - odpad uvedený v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise a jakýkoliv jiný odpad vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b)

komunálním odpadem - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání,

c)

odpadovým hospodářstvím - činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností,

- d) nakládáním s odpady - jejich shromažďování, soustředování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování,
- e) zařízením - technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,
- f) shromažďování odpadů - krátkodobé soustředování odpadů do shromažďovacích prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,
- g) skladování odpadů - přechodné umístění odpadů, které byly soustředěny (shromážděny, sesbírány, vykoupěny) do zařízení k tomu určeného a jejich ponechání v něm,
- h) skládkou odpadů - technické zařízení určené k odstraňování odpadů jejich trvalým a řízeným uložením na zemi nebo do země,
- i) sběrem odpadů - soustředování odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání od jiných subjektů za účelem jejich předání k dalšímu využití nebo odstranění,
- j) výkupem odpadů - sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,
- k) úpravou odpadů - každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,
- l) využíváním odpadů - činnosti uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu,
- m) materiálovým využitím odpadů - náhrada prvotních surovin látkami získanými z odpadů, které lze považovat za druhotné suroviny, nebo využití látkových vlastností odpadů k původnímu účelu nebo k jiným účelům, s výjimkou bezprostředního získání energie,
- n) energetickým využitím odpadů - použití odpadů hlavně způsobem obdobným jako paliva⁸) za účelem získání jejich energetického obsahu nebo jiným způsobem k výrobě energie,
- o)

odstraňováním odpadů - činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu,

p)

původcem odpadů - právnická osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady, nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž podnikatelské činnosti vznikají odpady. Pro komunální odpady vznikající na území obce, které mají původ v činnosti fyzických osob, na něž se nevztahují povinnosti původce, se za původce odpadů považuje obec. Obec se stává původcem komunálních odpadů v okamžiku, kdy fyzická osoba odpady odloží na místě k tomu určeném; obec se současně stane vlastníkem těchto odpadů,

r)

oprávněnou osobou - každá osoba, která je oprávněna k nakládání s odpady podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů,¹²⁾

s)

uvedením výrobku do oběhu - úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě za účelem distribuce nebo použití. Za uvedení do oběhu se považuje též dovoz výrobku.

ČÁST DRUHÁ

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ A HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

HLAVA I

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ

§ 5

Zařazování odpadu podle Katalogu odpadů

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, který Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") vydá prováděcím právním předpisem.

(2) V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.¹³⁾

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)

Katalog odpadů,

b)

postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů, a

c)

náležitosti návrhu obecního úřadu obce s rozšířenou působností na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů.

§ 6

Zařazování odpadu podle kategorií

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li

a)
uveden v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise, nebo

b)
smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 5 k tomuto zákonu, nebo

c)
smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise.

(2) Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

(3) Směsný komunální odpad se nezařazuje do kategorie nebezpečný a původce a oprávněná osoba nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, nejsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady; jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou Seznam nebezpečných odpadů.

HLAVA II

HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

§ 7

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) V případě, že původce nebo oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, se domnívá, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, mohou požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu.

(2) Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H13 a H14 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená ministerstvem, ostatní nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví (dále jen "pověřená osoba").

(3) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 5 let. Doby platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví na návrh pověřené osoby prodlouží vždy o dalších 5 let, pokud jsou splněny podmínky pro prodloužení platnosti pověření stanovené tímto zákonem.

(4) Pokud pověřená osoba podá návrh na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nejpozději do 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo toto pověření uděleno, pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nezaniká, dokud o návrhu nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Udělené pověření nepřechází na jinou právnickou osobu nebo fyzickou osobu.

(6) Ministerstvo udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost. Odborná způsobilost pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H13 a H14 se prokazuje dokladem

a)
o vysokoškolském vzdělání technického nebo přírodovědného směru,

b)
o nejméně 10 letech praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství, a

c)
o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo ministerstvo.

(7) Ministerstvo zdravotnictví udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost. Odborná způsobilost se prokazuje

a)
pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H4 až H8, H10 a H11 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství nebo farmacie, popř. v jiném studijním oboru na jiné vysoké škole, pokud fyzická osoba absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie, podle zvláštních právních předpisů; 14) pro hodnocení nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením H9 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství nebo veterinární lékařství,

b)
dokladem o nejméně 10 letech praxe v oboru, a

c)
dokladem o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví.

(8) Jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, musí požadavky uvedené v odstavcích 6 a 7 splňovat ten, kdo v ní odpovídá za řádné hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, (dále jen "odborný zástupce").

(9) Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a jeho ustanovení oznámit ministerstvu, které ji pověřilo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce. Zároveň je pověřená osoba povinna tomuto ministerstvu předložit doklady, ze kterých vyplývá odborná způsobilost nového odborného zástupce.

(10) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, obsah návrhu na prodloužení platnosti tohoto pověření a obsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

§ 8

Odejmutí a zánik pověření k hodnocení
nebezpečných vlastností odpadů

(1) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví v rámci své působnosti rozhodnutím odejme pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů pověřené osobě, pokud neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nebo nespĺňuje podmínky, za kterých bylo pověření uděleno, nebo vystaví osvědčení na odpad, který má některou z nebezpečných vlastností.

(2) Platnost rozhodnutí o pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů zaniká

a)
smrtí fyzické osoby,

b)
zánikem právnické osoby,

c)
prohlášením konkursu na majetek pověřené osoby,

d)
uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, nebo

e)
dnem doručení oznámení pověřené osoby o ukončení její činnosti jako pověřené osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ministerstvu, které ji pověřilo.

§ 9

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby. Zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen "osvědčení"). V opačném případě pověřená osoba písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen "sdělení"). Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba neprodleně České inspekci životního prostředí (dále jen "inspekce") a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem. Osvědčení nezbavuje původce odpadu a oprávněnou osobu povinnosti nakládat s odpadem tak, aby nedošlo k poškození životního prostředí, a odpovědnosti za škody způsobené nevhodným nakládáním s odpadem. Na vydávání osvědčení a sdělení se nevztahuje správní řád.

(2) V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení; tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

(3) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou pozastavit platnost osvědčení vydaného pověřenou osobou na dobu nejvýše 60 dnů, vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo způsobu a četnosti kontrol nebezpečných vlastností nebo vzniknou-li pochybnosti o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení nemá odkladný účinek.

(4) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly vyhodnoceny správně. Odvolání proti rozhodnutí o odejmutí osvědčení nemá odkladný účinek.

(5) Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, a nesmí hodnotit nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena.

(6) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

a)
obsah žádosti o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,

b)
obsah osvědčení,

c)
kritéria, metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

HLAVA I

VŠEOBECNÉ POVINNOSTI

§ 10

Předcházení vzniku odpadů

(1) Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti; odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy.¹⁵⁾

(2) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

(3) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí, dováží nebo uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí výrobků.

§ 11

Přednostní využívání odpadů

(1) Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost v mezích daných tímto zákonem zajistit přednostně využití odpadů před jejich odstraněním. Materiálové využití odpadů má přednost před jiným využitím odpadů.

(2) Splnění povinnosti stanovené v odstavci 1 se nevyžaduje, jestliže v daném čase a místě neexistují technické nebo ekonomické předpoklady pro její splnění a postupuje-li se v souladu s plány odpadového hospodářství podle části sedmé tohoto zákona.

(3) Při posuzování vhodnosti způsobů odstranění odpadů má vždy přednost způsob, který zajistí vyšší ochranu lidského zdraví a je šetrnější k životnímu prostředí. Uložení na skládku mohou být odstraňovány pouze ty odpady, u nichž jiný způsob odstranění není dostupný nebo by přinášel vyšší riziko pro životní prostředí nebo riziko pro lidské zdraví a pokud uložení odpadu na skládku neodporuje tomuto zákonu nebo prováděcím právním předpisům.

§ 12

Obecné povinnosti

(1) Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí. Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi, pokud není v tomto zákoně nebo prováděcích právních předpisech k němu stanoveno jinak.

(2) Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁷⁾

(3) K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2, nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec.

(4) Každý je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán.

(5) Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku a míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady je zakázáno. Ve výjimečných případech je míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady přípustné pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud míšením nebezpečných odpadů nedojde k ohrožení zdraví lidí nebo životního prostředí a je-li účelem míšení nebezpečných odpadů splnění požadavků technologie využití nebo odstranění odpadů a zvýšení bezpečnosti při nakládání s nimi.

(6) Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, musí být provedeno jejich roztřídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidu. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu podle odstavce 5.

(7) Na jednotky požární ochrany a další právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které jsou zvláštními právními předpisy¹⁸⁾ určeny k řešení havárií a zdolávání požárů, se při této činnosti nevztahují povinnosti původců odpadů a oprávněných osob.

§ 13

Balení a označování nebezpečných odpadů

(1) Balení nebezpečných odpadů se řídí přiměřeně zvláštními právními předpisy.¹⁹⁾

(2) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny následujícím způsobem:

a)
odpady s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3, H6, H8, H9 a H14 grafickým symbolem podle zvláštního právního předpisu,19)

b)
nebezpečné odpady jiné než uvedené pod písmenem a) nápisem "nebezpečný odpad".

(3) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu.

§ 14

Souhlas k provozování zařízení k využívání,
odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů

(1) Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem (dále jen "souhlas k provozování zařízení"). V řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí.

(2) V zařízeních, která nejsou podle tohoto zákona určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny, a při nakládání s těmito odpady nesmějí být porušeny zvláštní právní předpisy, v souladu s nimiž je zařízení provozováno, a právní předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí.20) K provozování takovýchto zařízení není požadován souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(3) Pokud další provozovatel zařízení požádá krajský úřad o nový souhlas k provozování zařízení nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne převodu nebo přechodu užívacího práva k zařízení, dosavadní souhlas k provozování zařízení platí i pro dalšího provozovatele, dokud o žádosti dalšího provozovatele nebude pravomocně rozhodnuto.

(4) Kolaudační rozhodnutí, vydané podle zvláštního právního předpisu,21) pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)
náležitosti žádosti o souhlas k provozování zařízení,

b)
obsah provozního řádu zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů,
a

c)

technické požadavky na tato zařízení.

§ 15

Odpadový hospodář

(1) Původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel skládky nebezpečných odpadů nebo komunálních odpadů jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odborně způsobilé osoby (dále jen "odpadový hospodář").

(2) Splňuje-li podmínky uvedené v odstavci 1 i jednotlivá samostatná provozovna, je původce nebo oprávněná osoba povinna určit odpadového hospodáře i pro tuto samostatnou provozovnu.

(3) Odpadový hospodář odpovídá původci nebo oprávněné osobě, která jej svým odpadovým hospodářem určila, za zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář zastupuje původce nebo oprávněnou osobu při jednání s orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, zejména při výkonu jejich kontrolní činnosti.

(4) Funkci odpadového hospodáře lze vykonávat pro nejvíce pět původců a oprávněných osob nebo pět samostatných provozoven.

(5) Povinnost určit odpadového hospodáře se nevztahuje na dopravce, i když splňují podmínky uvedené v odstavci 1.

(6) Odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, která má dokončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech, nebo střední vzdělání ukončené maturitou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

(7) Pokud původce nebo oprávněná osoba splňují podmínky uvedené v odstavci 1, je ustanovení odpadového hospodáře v souladu s tímto zákonem předpokladem pro udělení souhlasů podle § 14 a § 16 odst. 3.

(8) Pokud dojde k ukončení činnosti odpadového hospodáře u původce nebo oprávněné osoby a podmínky uvedené v odstavci 1 nadále trvají, je původce nebo oprávněná osoba povinna ustanovit nového odpadového hospodáře a jeho ustanovení oznámit správnímu úřadu, který jí vydal souhlas k provozování zařízení nebo souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady, a to nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře. Zároveň je původce nebo oprávněná osoba povinna tomuto správnímu úřadu předložit doklady, z nichž vyplývá splnění požadavků uvedených v odstavci 6.

(9) Ustanovení odstavce 8 se vztahuje i na případ, kdy nově dojde k naplnění podmínek podle odstavce 1 u původce nebo oprávněné osoby.

HLAVA II

POVINNOSTI PRO JEDNOTLIVÉ FÁZE NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Díl 1

Původci odpadů

§ 16

Povinnosti původců odpadů

(1) Původce odpadů je povinen

- a)
odpady zařazovat podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,
- b)
zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,
- c)
odpady, které sám nemůže využít nebo odstranit v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3, a to buď přímo, nebo prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby,22)
- d)
ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- e)
shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
- f)
zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- g)
vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
- h)
umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- i)
zpracovat plán odpadového hospodářství v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zajišťovat jeho plnění,

j) vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a plánem odpadového hospodářství,

k) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,

l) platit poplatky za ukládání odpadů na skládky způsobem a v rozsahu stanoveném v tomto zákoně.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené shromažďování nutné, může od něj původce se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit.

(3) S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu věcně a místně příslušného orgánu státní správy, s navazujícími změnami v kompetencích.

(4) Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce.²³⁾ Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí povinnosti původce, s výjimkou povinností uvedených v odstavci 1 písm. i) a j).

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti žádosti o souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady.

§ 17

Povinnosti a oprávnění obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem

(1) Na obce se vztahují povinnosti původců podle § 16, pokud dále zákon nestanoví jinak.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území, včetně systému nakládání se stavebním odpadem.

(3) Obec je povinna v souladu se zvláštními právními předpisy²⁴⁾ určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkují, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu (např. zbytky barev a spotřební chemie, zářivky, rozpouštědla). Povinnost zajištění míst k odkládání nebezpečných složek komunálního odpadu obec splní určením místa k soustřeďování nebezpečných složek komunálního odpadu ve stanovených termínech, minimálně však dvakrát ročně, a dále zajištěním odvozu oprávněnou osobou. Obec může tento systém v případě potřeby doplnit pravidelným mobilním svozem oprávněnou osobou.

(4) Fyzické osoby jsou povinny odkládat komunální odpad na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídit a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí v souladu s tímto zákonem a zvláštními

právními předpisy.25)

(5) Obec může vybírat úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy. Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Vybírá-li obec tuto úhradu, nemůže stanovit poplatek za komunální odpad podle § 17a ani místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona.25a)

(6) Původci, kteří produkují odpad zařazený podle Katalogu odpadů jako odpad podobný komunálnímu z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

§ 17a

Poplatek za komunální odpad

(1) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit (§ 17 odst. 2) a vybírat poplatek za komunální odpad (dále jen "poplatek") vznikající na jejím území. Poplatek nelze stanovit současně s místním poplatkem za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona.25a)

(2) Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle zvláštního zákona, je plátcem toto společenství. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.

(3) Správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla.

(4) Neuhradí-li poplatník plátcí poplatek včas nebo ve správné výši, oznámí plátce tuto skutečnost obci, která na základě toho vyměří poplatek platebním výměrem.

(5) Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem obce.

Díl 2

Sběr a výkup odpadů

§ 18

Povinnosti při sběru a výkupu odpadů

(1) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen

- a) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,
- b) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,
- c) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
- d) sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3,
- e) provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- f) zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů za stanovených podmínek,
- g) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- h) sbírané nebo vykupované odpady soustřeďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
- i) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- j) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
- k) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci, poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustřeďování odpadů nutné, může od něj provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provádějící sběr nebo výkup odpadů stanovených prováděcím právním předpisem je povinen při odběru nebo výkupu těchto odpadů vést evidenci osob, od kterých odpady odebral nebo vykoupil; k plnění této povinnosti je oprávněn vyžadovat k nahlédnutí jejich osobní průkazy totožnosti. Bez ověření totožnosti tento odpad neodebere ani nevykoupí. Při nakládání s osobními údaji fyzických osob postupuje provozovatel podle zvláštního zákona.26)

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam odpadů, u nichž je oprávněná osoba povinna při jejich odběru nebo výkupu vést evidenci osob, od kterých odpad odebrala nebo vykoupila.

Díl 3

Využívání odpadů

§ 19

Povinnosti při využívání odpadů

(1) Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen

- a)
ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
- b)
zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž využívání je oprávněn,
- c)
provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- d)
zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e)
vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
- f)
umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- g)
ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,

h)
oznámí bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

(2) Na provozovatele zařízení podle § 14 odst. 2 se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. e) a f).

Díl 4

Odstraňování odpadů

§ 20

Společná ustanovení

Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen

a)
ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,

b)
zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž odstraňování je oprávněn,

c)
provozovat zařízení k odstraňování odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,

d)
zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

e)
vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,

f)
odstranit odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinná obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba za odpad odpovědná,

g) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,

h) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,

i) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

§ 21

Zvláštní ustanovení pro skládkování odpadů

(1) Provozovatel skládky odpadů je dále povinen

a) při provozování skládky vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,

b) zabezpečit po ukončení provozu skládky její asanaci, rekultivaci a následnou péči a zamezit negativnímu vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy po dobu nejméně 30 let,

c) vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku, odvádět je příjemci poplatku a informovat příjemce poplatku o dlužných poplatcích,

d) archivovat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku podle písmene b).

(2) Umístění a technické provedení skládky odpadů musí zajistit ochranu životního prostředí po celou dobu provozu skládky i po jeho ukončení a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.²⁷⁾

(3) Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu.

(4) Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené prováděcím právním předpisem, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených prováděcím právním předpisem, a odpadů, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)
seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, případně které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,

b)
technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,

c)
způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti.

Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů

§ 22

(1) Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší²⁸⁾ a o hospodaření energií.²⁹⁾

(2) Technické požadavky pro nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečného odpadu ve spalovnách stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 23

(1) Za energetické využití odpadů se spalování odpadů považuje pouze tehdy, jestliže

a)
použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob, nebo

b)
odpad se použije jako palivo nebo jako přídavné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených právními předpisy o ochraně ovzduší.

(2) Spalovny odpadů, u nichž nejsou splněny podmínky spalování uvedené v odstavci 1, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Díl 5

Přeprava odpadů

§ 24

Povinnosti při přepravě odpadů

(1) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny

a)
zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních právních předpisech,³⁰⁾

b)
na vyžádání kontrolních orgánů předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s přepravou odpadů,

c)
při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) Dopravce, který není zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3, nesmí převzít odpady do svého vlastnictví.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S VYBRANÝMI VÝROBKY, VYBRANÝMI ODPADY A VYBRANÝMI ZAŘÍZENÍMI

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

(1) Pro účely tohoto zákona se vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními rozumí

a)
PCB vymezené v § 26 a zařízení je obsahující,

b)
odpadní oleje,

c)
baterie a akumulátory,

d)
kaly z čistíren odpadních vod,

e)
odpady z výroby oxidu titaničitého,

f)
odpady azbestu,

g)
autovraky.

(2) Na původce vybraných odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s vybranými odpady, se vztahují povinnosti původců a oprávněných osob, pokud dále není stanoveno jinak.

(3) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s vybranými výrobky nebo odpady nebo provozují vybraná zařízení, jsou povinny poskytovat správním úřadům vykonávajícím působnost na úseku odpadového hospodářství podle části jedenácté na jejich žádost veškeré a pravdivé informace týkající se nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a informace týkající se provozu vybraných zařízení.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VYBRANÉ VÝROBKY, VYBRANÉ ODPADY A VYBRANÁ ZAŘÍZENÍ

Díl 1

PCB

§ 26

Pro účely této části zákona se rozumí

a)
PCB - polychlorované bifenyly, polychlorované terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg,

b)
zařízením obsahujícím PCB - každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB

(např. transformátory, kondenzátory, nádržky se zbytky náplně) a nebylo dekontaminováno,

c)

dekontaminací - veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a látky znečištěné PCB mohly být znovu používány, recyklovány nebo odstraněny, a které mohou zahrnovat i náhradu PCB vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

d)

zařízením obsahujícím PCB a podléhajícím evidenci - zařízení, která mohou obsahovat látky s obsahem PCB, zejména olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplonosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti apod.) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapaliny.

§ 27

Povinnosti při nakládání s PCB, odpady s obsahem PCB a zařízeními obsahujícími PCB

(1) Vlastníci (držitelé) PCB, odpadů s obsahem PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci jsou povinni v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, zajistit jejich odstranění v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno.

(3) Odstraňování látek PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

(4) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

(6) Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem.

(7) Pokud provozovatelé nebo vlastníci zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci stanoveným způsobem ministerstvu prokáží, že jejich zařízení neobsahují PCB, nemusí povinnosti uvedené v odstavcích 1, 4 a 5 plnit. Způsob prokázání stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

a)

technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí,

b)
rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují,

c)
podrobnosti způsobu prokazování neexistence PCB, a

d)
způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení.

Díl 2

Odpadní oleje

§ 28

Pro účely této části zákona se rozumí

a)
odpadními oleji - jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,

b)
přepracováním odpadních olejů - činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,

c)
regenerací odpadních olejů - jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,

d)
spalováním odpadních olejů - pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu.

§ 29

Povinnosti při nakládání s odpadními oleji

(1) Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinni

a)
zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,

b)
zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky § 22 a 23, pokud regenerace není možná,

c)
zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky tohoto zákona a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,

d)
zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány s látkami obsahujícími PCB ani s jinými nebezpečnými odpady.

(2) Ke splnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) může původce nebo oprávněná osoba využít systému zpětného odběru podle části páté.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s odpadními oleji.

Díl 3

Baterie a akumulátory

§ 30

Pro účely této části zákona se rozumí

a)
bateriemi nebo akumulátory - zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jedné či několika baterií nebo článků,

b)
upotřebenými bateriemi nebo akumulátory - baterie nebo akumulátory, které nejsou opakovaně použitelné a jsou určeny k regeneraci nebo k odstranění.

§ 31

Povinnosti při nakládání s bateriemi a akumulátory

(1) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s alkalickými manganovými bateriemi obsahujícími více než 0,025 hmotn. % rtuti nebo s bateriemi nebo akumulátory, které obsahují

a)

více než 0,0005 hmotn. % rtuti s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo

b)

více než 25 mg rtuti na článek s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo

c)

více než 0,025 hmotn. % kadmia, nebo

d)

více než 0,4 hmotn. % olova,

jsou povinny zajistit jejich oddělené shromažďování, soustřeďování, využití a odstranění.

(2) Výrobci a dovozci jsou povinni označovat baterie, akumulátory a zařízení, do nichž jsou baterie nebo akumulátory zabudovány, údaji týkajícími se možnosti jejich zpětného odběru a obsahu těžkých kovů v nich obsažených.

(3) Výrobci a dovozci zařízení, ve kterém jsou zabudovány, případně vyžadují zabudování baterie nebo akumulátory, jsou povinni zajistit, aby spotřebitel mohl baterie nebo akumulátory po upotřebení snadno vyjmout. Pokud zařízení neumožňuje snadné vyjmutí baterií nebo akumulátorů, musí být k zařízení připojen návod pro spotřebitele na jejich bezpečné vyjmutí.

(4) Výrobci a dovozci baterií nebo akumulátorů nebo zařízení, která obsahují baterie nebo akumulátory, jsou povinni informovat spotřebitele o nebezpečích spojených s protiprávním odstraňováním upotřebených baterií a akumulátorů.

(5) Je zakázáno vyrábět a dovážet baterie a akumulátory, které obsahují více než 0,0005 hmotn. % rtuti, včetně případů, kdy jsou tyto baterie a akumulátory zabudovány do zařízení.

(6) Zákaz uvedený v odstavci 5 se nevztahuje na knoflíkové články a baterie sestavené z knoflíkových článků, jejichž obsah rtuti nepřevyšuje 2 hmotn. %.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s bateriemi a akumulátory.

Díl 4

Kaly z čistíren odpadních vod

§ 32

Pro účely této části zákona se rozumí

a)

kalem

1.

kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní

vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,

2.

kal ze septiků a jiných podobných zařízení,

3.

kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených,

b)

upraveným kalem - kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací,

c)

použitím kalu - zapracování kalu do půdy,

d)

programem použití kalů - dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

§ 33

Povinnosti při používání kalů

(1) Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

(2) Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(3) Použití kalů je zakázáno

a)

na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny podle zvláštního právního předpisu,³¹⁾

b)

na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,

c)

v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,

d)

na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,

e)
v intenzivních plodících ovocných výsadbách,

f)
na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,

g)
v průběhu vegetace při pěstování pícnin, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,

h)
jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,

i)
na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,

j)
na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích, nebo

k)
jestliže kaly nesplňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázané hygienizaci kalů.

(4) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

a)
technické podmínky použití upravených kalů na zemědělské půdě,

b)
mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v půdě,

c)
mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které mohou být přidány do zemědělské půdy za 10 let,

d)
mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v kalech pro použití na zemědělské půdě,

e)
mikrobiologická kritéria pro použití kalů,

f)
postupy analýzy kalů a půdy, včetně metod odběru vzorků,

g)
obsah programu použití kalů.

Díl 5

Odpady z výroby oxidu titaničitého

§ 34

Povinnosti při nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého

(1) Původce odpadů z výroby oxidu titaničitého, který zpracovává plán odpadového hospodářství, je povinen do tohoto plánu zapracovat i způsob řešení omezování emisí škodlivých látek do ovzduší,⁸⁾ způsob omezování znečištění vypouštěných odpadních vod, včetně způsobu účinného čištění odpadních vod, a způsob monitorování složek životního prostředí.

(2) Při zvýšení výroby oxidu titaničitého o více než 15 tisíc tun ročně je původce odpadů z této výroby povinen zpracovat nový plán odpadového hospodářství a požádat příslušný správní úřad o nový souhlas k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, případně o nový souhlas k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů z výroby oxidu titaničitého.

(3) Výrobce oxidu titaničitého je povinen sledovat stanovené ukazatele pro vypouštěné odpadní vody a ukazatele pro emise znečišťujících látek do ovzduší způsobem a v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem a plánem odpadového hospodářství a ohlašovat je příslušnému krajskému úřadu s četností stanovenou prováděcím právním předpisem.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého.

Díl 6

Odpady z azbestu

§ 35

Povinnosti při nakládání s odpady z azbestu

(1) Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do

ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna.

(2) Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Odpady musí být upraveny, zabaleny, případně po uložení na skládku okamžitě zakryty. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší.

Díl 7

Autovraky

§ 36

Pro účely tohoto zákona se rozumí autovrakem každé úplné nebo neúplné motorové nebo nemotorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro účel přepravy osob, zvířat nebo věcí a stalo se odpadem podle § 3.

§ 37

Povinnosti při nakládání s autovraky

(1) Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu autovraků.

(2) Autovraky mohou být před využitím nebo odstraněním použity k nácvičku záchranných prací.

(3) Před odstraněním autovraků z nich musí být vyjmuty součásti obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom a součásti obsahující provozní náplně; tyto součásti musí být odstraněny samostatně nebo využity v souladu se zákonem a prováděcími právními předpisy k němu. Výsledná hmota z drcení autovraku nesmí vykazovat žádné nebezpečné vlastnosti. Za splnění těchto povinností odpovídá provozovatel zařízení k odstraňování autovraků.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické podrobnosti pro nakládání s autovraky.

ČÁST PÁTÁ

ZPĚTNÝ ODBĚR NĚKTERÝCH VÝROBKŮ

§ 38

(1) Povinnost zpětného odběru se vztahuje na

a)
minerální oleje a oleje ze živičných nerostů jiné než surové; přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnosti minerálních olejů nebo olejů

ze živičných nerostů, jsou-li tyto oleje podstatnou složkou těchto přípravků,

b)
elektrické akumulátory,

c)
galvanické články a baterie,

d)
výbojky a zářivky,

e)
pneumatiky,

f)
chladničky používané v domácnostech.

(2) Vláda může v mezích příslušných právních předpisů Evropských společenství nařízením stanovit další výrobky, než jsou uvedeny v odstavci 1, podléhající povinnosti zpětného odběru po jejich použití.

(3) Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která výrobky uvedené v odstavci 1 vyrábí nebo dováží, (dále jen "povinná osoba").

(4) Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v odstavci 1 spotřebiteli, (dále jen "poslední prodejce") zajistit, aby byl spotřebitel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků.

(5) Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží.

(6) Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

(7) Zpětný odběr použitých výrobků uvedených v odstavci 1 musí být proveden bez nároku na úplatu za tento odběr od spotřebitele, v případě uvedeném v odstavci 6 i od obce. Místa zpětného odběru musí být pro spotřebitele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem spotřebitele bez jeho nadměrného zatížení. Tuto povinnost splní

a)
tím, že na vlastní náklady organizačně a technicky zajistí zpětný odběr použitých výrobků jím vyráběných nebo dovážených, nebo

b)

přenesením na jinou právnickou osobu nebo fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, která přebírá výrobek za účelem jeho dalšího uvedení do oběhu, jestliže smlouva o převedení vlastnických nebo obdobných práv k tomuto výrobku obsahuje doložku o přenesení odpovědnosti za zajištění zpětného odběru na tuto osobu.

(8) Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy.

(9) Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu do 31. března.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru výrobků a obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok.

ČÁST ŠESTÁ

EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ ODPADŮ A ZAŘÍZENÍ

§ 39

Evidence a ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů a zařízení a látek s obsahem PCB

(1) Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Původci a oprávněné osoby v případě, že produkují nebo nakládají s více než 50 kg nebezpečných odpadů za kalendářní rok nebo s více než 50 tunami ostatních odpadů za kalendářní rok, jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Hlášení o produkci a nakládání s odpady vznikajícími v rámci činnosti Ministerstva obrany předává Ministerstvo obrany přímo ministerstvu. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů a provozovatelé zařízení uvedených v § 14 odst. 2 jsou povinni zaslat údaje o tomto zařízení obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, u mobilních zařízení podle sídla nebo bydliště provozovatele, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu tohoto zařízení nebo u zařízení ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy k 31. prosinci předchozího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa skládky. Tyto údaje musí být doloženy výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky.

(5) Obce a osoby oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů jsou povinny zasílat údaje

o jimi užívaných shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech a skladech odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle shromažďovacího nebo sběrového místa nebo místa skladu odpadů, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu shromažďovacího nebo sběrového místa nebo skladu odpadů nebo u shromažďovacích nebo sběrových míst nebo skladů ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Rozsah a náležitosti údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zpracovává na základě hlášení podle odstavců 2 až 5 evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů a skladů odpadů v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Tyto evidence zasílá každoročně do 30. dubna následujícího roku ministerstvu prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat.

(7) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které provozují zařízení s obsahem PCB větším než 5 litrů nebo skladují zařízení nebo látky s obsahem PCB v celkové koncentraci větší než 0,005 % hm., jsou povinny vést samostatně evidenci o tomto zařízení a látkách v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a oznámit tuto skutečnost ministerstvu do 3 měsíců od účinnosti tohoto zákona. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto osoby povinny zasílat každoročně do 15. února následujícího roku ministerstvu. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Evidenci odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů a zařízení a látek s obsahem PCB vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany zajišťuje Ministerstvo obrany ve spolupráci s ministerstvem.

(9) Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad jsou povinny vést evidenci jimi vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona. Tuto evidenci obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zasílají ministerstvu do 30. dubna následujícího roku prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat. Rozsah a způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(10) Pokud není tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem stanoveno jinak, jsou právnícké osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání a správní úřady, které jsou povinny vést evidenci podle odstavců 1 až 9, povinny tuto evidenci archivovat nejméně po dobu 5 let.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)
způsob vedení průběžné evidence odpadů a dobu archivace této evidence pro některé druhy odpadů,

b)
způsob ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů a zařízení a látek s obsahem PCB, a

c)
způsob vedení evidence vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona.

Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(1) Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

(2) Odesílatel odpadu je povinen

a)

příložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,

b)

zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,

c)

informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

(3) Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí.

(4) Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni archivovat evidenci podle odstavců 1 až 3 po dobu nejméně 5 let.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vedení evidence odpadů při přepravě odpadů.

ČÁST SEDMÁ

PLÁNY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 41

Společná ustanovení

(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zpracovává ministerstvo, kraje v samostatné působnosti a původci odpadů.

(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi podle tohoto zákona.

(3) Plán odpadového hospodářství podle odstavce 1 musí vždy obsahovat

- a)
vyhodnocení stavu odpadového hospodářství, včetně bilance vztahů mezi produkcí odpadů a nakládáním s odpady,
- b)
stanovení cílů a postupů pro předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností a dále pro jejich využívání a odstraňování,
- c)
podmínky pro splnění stanovených cílů a postupů a pro průběžnou kontrolu a změny plánu odpadového hospodářství.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou další náležitosti obsahu plánů odpadového hospodářství České republiky, kraje a původce odpadů.

(5) Na zpracování, projednávání a schvalování návrhů plánů odpadového hospodářství se nevztahuje správní řád.

(6) Do plánů odpadového hospodářství České republiky a krajů lze veřejně nahlížet, pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

§ 42

Plán odpadového hospodářství České republiky

- (1) Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo a vyhláší jej vláda svým nařízením. Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji v samostatné působnosti.
- (2) Plán odpadového hospodářství České republiky obsahuje závaznou část a směrnou část řešení.
- (3) Závazná část řešení plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví zejména
 - a)
opatření k předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
 - b)
zásady pro nakládání s nebezpečnými odpady,
 - c)
zásady pro nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,
 - d)
zásady pro vytváření jednotné a přiměřené sítě zařízení k nakládání s odpady,

e)
zásady pro rozhodování ve věcech dovozu a vývozu odpadů podle části deváté tohoto zákona,

f)
podíl recyklovaných odpadů,

g)
podíl odpadů ukládaných na skládku,

h)
maximální množství organické složky ve hmotě ukládané do skládek.

(4) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(5) Plán odpadového hospodářství České republiky je podkladem pro zpracování navazujících plánů odpadového hospodářství krajů. Závazná část řešení plánu odpadového hospodářství České republiky, včetně jejích změn, je závazným podkladem pro rozhodovací a jiné činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

§ 43

Plán odpadového hospodářství kraje

(1) Kraj v samostatné působnosti zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území a jeho změny.

(2) Plán odpadového hospodářství kraje musí být v souladu se závaznou částí řešení plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje obsahuje závaznou část a směrnou část řešení.

(4) Závazná část řešení plánu odpadového hospodářství kraje stanoví zejména

a)
opatření k předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,

b)
zásady pro nakládání s komunálními odpady,

c)
zásady pro nakládání s nebezpečnými odpady,

d)

zásady pro nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,

e)

zásady pro vytváření jednotné a přiměřené sítě zařízení k nakládání s odpady,

f)

podíl recyklovaných odpadů,

g)

podíl odpadů ukládaných na skládku.

(5) Vznikne-li potřeba zřídit zařízení k nakládání s odpady nebo řešit pohyb odpadů přesahující hranice krajů, jsou kraje v samostatné působnosti povinny při zpracovávání plánů odpadového hospodářství kraje a jejich změn spolu vzájemně spolupracovat.

(6) Kraj v samostatné působnosti je povinen zpracovat a schválit návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 1 roku od nabytí účinnosti nařízení vlády, kterým se vyhláší plán odpadového hospodářství České republiky nebo jeho změny.

(7) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(8) Kraj v samostatné působnosti je povinen do 10 dnů ode dne zpracování návrhu plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny oznámit způsobem v místě obvyklým, kdy a kde lze do tohoto návrhu plánu nahlédnout, činit si výpisy, opisy nebo kopie. Veřejné nahlédnutí do návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny musí být umožněno po dobu nejméně 30 kalendářních dnů ode dne oznámení možnosti veřejného nahlédnutí; v této lhůtě lze též uplatnit k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změně písemné vyjádření.

(9) Kraj v samostatné působnosti je povinen zaslat kopii návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny ministerstvu k vyjádření, a to nejpozději do 3 měsíců po uplynutí lhůty k veřejnému nahlédnutí uvedené v odstavci 8. V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem anebo není v souladu se závaznou částí řešení plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami, ministerstvo ve vyjádření sdělí kraji své připomínky nejpozději do 3 měsíců ode dne obdržení návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny.

(10) Kraj v samostatné působnosti do 6 měsíců ode dne obdržení připomínek ministerstva k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny písemně sdělí ministerstvu, jak byly jeho připomínky do tohoto návrhu zapracovány.

(11) Kraj v samostatné působnosti opatří schválený plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny doložkou o schválení, která obsahuje označení orgánu, který plán schválil, datum, číslo jednací a podpis oprávněné osoby. Závaznou částí řešení plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou.³²⁾

(12) Plán odpadového hospodářství kraje je podkladem pro koncepční činnosti uskutečňované na území kraje³³⁾ a pro zpracování navazujících plánů odpadového hospodářství původců odpadů. Závazná část řešení plánu odpadového hospodářství kraje je závazným podkladem pro rozhodovací a jiné činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

§ 44

Plán odpadového hospodářství původce odpadů

(1) Plán odpadového hospodářství původce odpadů zpracovávají původci odpadů, kteří produkuje ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1000 t ostatního odpadu.

(2) Plán odpadového hospodářství původce odpadů musí být v souladu se závaznou částí řešení plánu odpadového hospodářství kraje a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství původce odpadů se zpracovává na dobu nejméně 5 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 3 měsíců od změny podmínek.

(4) Původce odpadů, který ke dni vyhlášení závazné části řešení plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny produkuje množství odpadů nad limit stanovený v odstavci 1, je povinen zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od vyhlášení závazné části řešení plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny. Ostatní původci jsou povinni zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od dosažení produkce odpadů nad limit stanovený v odstavci 1.

(5) Původce odpadů je povinen kopii návrhu svého plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny zaslat kraji, příslušnému podle sídla nebo bydliště původce odpadů, a to nejpozději do 3 měsíců od jeho zpracování. V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství původce odpadů neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem nebo není v souladu se závaznou částí řešení plánu odpadového hospodářství kraje a její změnou, příslušný kraj do 2 měsíců ode dne obdržení návrhu plánu odpadového hospodářství původce odpadů sdělí původci odpadů své připomínky.

(6) Původce odpadů je povinen do 6 měsíců ode dne doručení připomínek kraje písemně kraji sdělit, jak jeho připomínky do svého plánu odpadového hospodářství zapracoval.

(7) Plán odpadového hospodářství původce odpadů je závazným podkladem pro jeho činnosti.

(8) Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí,³⁴ mohou na základě písemné dohody zpracovat společný plán odpadového hospodářství původce odpadů, určující rozsah a způsob nakládání s komunálním odpadem.

ČÁST OSMÁ

EKONOMICKÉ NÁSTROJE

HLAVA I

POPLATKY ZA ULOŽENÍ ODPADŮ

§ 45

(1) Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek.

(2) Poplatek platí i původce, který je sám provozovatelem skládky a tato skládka je na jeho vlastním pozemku.

(3) Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství.

§ 46

(1) Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka.

(2) Poplatek od původce vybírá provozovatel skládky při uložení odpadů na skládku. Provozovatel skládky potvrdí původci vybrání poplatku. Provozovatel skládky odvádí vybrané poplatky příjemci poplatku vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce a současně ho informuje o dlužných poplatcích. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

(3) Poplatek je v rozsahu stanoveném tímto zákonem příjmem obce, na jejímž katastrálním území je skládka umístěna, a Státního fondu životního prostředí České republiky.³⁵⁾

(4) Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírá se od této obce základní složka poplatku.

(5) Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec, na jejímž katastrálním území leží skládka.

§ 47

(1) Pokud provozovatel skládky neodvedl obci nebo Státnímu fondu životního prostředí vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, platí penále ve výši 0,5 promile ze zadržené částky denně. Penále je příjmem obce.

(2) Poplatky a penále vymáhají finanční úřady místně příslušné katastrálnímu území, na kterém je skládka umístěna; přitom postupují podle zvláštních právních předpisů,³⁶⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 48

(1) Základní složka poplatku je příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionalně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(2) Výše sazby základní složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(3) Riziková složka poplatku je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(4) Výše sazby rizikové složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

HLAVA II

FINANČNÍ REZERVA PRO REKULTIVACE A ASANACE SKLÁDEK

§ 49

(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu (dále jen "finanční rezerva").

(2) Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů.³⁷⁾

(3) Peněžní prostředky této rezervy se ukládají ve výši odpovídající vytvářené rezervě na zvláštní vázaný účet v bance a nesmějí být zahrnuty do konkurzní podstaty provozovatele skládky.

§ 50

(1) Provozovatel skládky je povinen zřídit ode dne účinnosti tohoto zákona zvláštní vázaný účet pro účely ukládání peněžních prostředků k vytváření finanční rezervy. Pro každou skládku, na kterou je vydáno samostatné rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu,²⁴⁾ musí být zřízen samostatný zvláštní vázaný účet.

(2) Smlouva s bankou o zřízení zvláštního vázaného účtu musí obsahovat i ustanovení, že se jedná o zvláštní vázaný účet ve smyslu odstavce 1. Dispozice s účtem ode dne jeho zřízení je možná pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle umístění skládky.

(3) Peněžní prostředky vytvářené finanční rezervy převádí provozovatel skládky na zvláštní vázaný účet zřízený podle odstavce 1 vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce.

(4) Podstatnou náležitostí smlouvy, kterou se převádí užívací právo ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky, je i dohoda o převodu finanční rezervy na nového provozovatele skládky. Bez této dohody o převodu finanční rezervy je smlouva o převodu užívacího práva ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky neplatná.

§ 51

(1) Čerpání z prostředků finanční rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem příslušného krajského úřadu na práce související s rekultivací, zajištěním péče o skládku po skončení jejího provozu a asanací. Souhlas krajský úřad uděluje na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle zvláštních právních předpisů.³⁸⁾

(2) Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, odvede se nevyčerpaná část finanční rezervy do

státního rozpočtu.

(3) Nevyčerpaná část finanční rezervy se po ukončení péče o skládku uvolňuje ve prospěch provozovatele skládky nebo jeho právního nástupce; není-li právní nástupce znám nebo neexistuje-li, odvede se do rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionalně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(4) Výše finanční rezervy činí

a)

100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo komunálního odpadu,

b)

35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vytváření a čerpání finanční rezervy.

§ 52

Dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci stanoví individuálně pro každou skládku příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

ČÁST DEVÁTÁ

VÝVOZ, DOVOZ A TRANZIT ODPADŮ

§ 53

Pro účely této části zákona se rozumí

a)

vývozem odpadů - přeprava odpadů z České republiky do zahraničí v režimu vývozu nebo v režimu pasivního zušlechťovacího styku,³⁹⁾

b)

dovozem odpadů - propuštění odpadů do režimu volného oběhu, tranzitu s výjimkou přímého tranzitu, dočasného použití, přepracování pod celním dohledem, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku nebo umístění odpadů ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu,³⁹⁾

c)

tranzitem odpadů - přímý tranzit od vstupního (pohraničního) celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu, u kterého odpady vystupují do zahraničí,³⁹⁾

d)
státem vývozu - stát mimo Českou republiku, ze kterého je plánována nebo prováděna přeprava odpadů,

e)
státem dovozu - stát mimo Českou republiku, do kterého je plánována nebo prováděna přeprava odpadů za účelem využití nebo odstranění, nebo v případě odstranění odpadů v moři stát, kde jsou odpady naloženy na loď,

f)
státem tranzitu - stát mimo Českou republiku jiný než stát vývozu nebo dovozu, přes který je plánována nebo prováděna přeprava odpadů,

g)
českým oznamovatelem - původce odpadu v České republice, nebo nelze-li původce určit, osoba oprávněná ke sběru nebo výkupu odpadů, nebo nelze-li ani tuto osobu určit, vlastník odpadu nebo oprávněný držitel odpadu,

h)
zahraničním oznamovatelem - osoba určená předpisy státu vývozu; pokud nebyla určena, vlastník odpadu nebo oprávněný držitel odpadu,

i)
oznamovatelem - český oznamovatel i zahraniční oznamovatel,

j)
českým příjemcem - osoba oprávněná k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů na území České republiky podle tohoto zákona,

k)
zahraničním příjemcem - osoba ve státě dovozu, které jsou odpady zasílány k odstranění nebo využití,

l)
příjemcem - český příjemce i zahraniční příjemce,

m)
kompetentními úřady států vývozu, dovozu a tranzitu - úřady stanovené za tímto účelem státy vývozu, dovozu a tranzitu,

n)
dotčenými kompetentními úřady - kompetentní úřady zúčastněné na vývozu, dovozu a tranzitu včetně ministerstva.

§ 54

Vývoz, dovoz a tranzit odpadů za účelem odstranění

(1) Vývoz odpadů za účelem jejich odstranění je zakázán, s výjimkou vývozu do států Evropské unie a do států, které jsou členy Evropského sdružení volného obchodu a které jsou současně smluvními stranami Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování⁴⁰) (dále jen "Basilejská úmluva").

(2) Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice. Není-li to možné, odstranění ve státech Evropské unie má přednost před odstraněním ve státech Evropského sdružení volného obchodu, které jsou současně smluvními stranami Basilejské úmluvy.

(3) Dovoz odpadů za účelem odstranění je zakázán, s výjimkou vrácení odpadů vzniklých při zpracování odpadu vyvezeného z České republiky v režimu pasivního zušlechťovacího styku³⁹) do státu, který je smluvní stranou Basilejské úmluvy nebo s nímž Česká republika uzavřela dohodu nebo úmluvu podle čl. 11 této úmluvy (dále jen "dohoda nebo úmluva"), a zpracovaného v tomto státě.

(4) Vývoz, dovoz a tranzit odpadů za účelem odstranění, který podle odstavců 1 a 3 není zakázán, je možný pouze se souhlasem podle § 58.

§ 55

Vývoz, dovoz a tranzit odpadů za účelem využití

(1) Pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů za účelem jejich využití se odpady dělí na

a)
odpady uvedené na zeleném seznamu odpadů,

b)
odpady uvedené na žlutém seznamu odpadů,

c)
odpady uvedené na červeném seznamu odpadů,

d)
odpady neuvedené na žádném ze seznamů uvedených pod písmeny a), b), c).

(2) Vývoz odpadů stanovených prováděcím právním předpisem za účelem využití do států stanovených prováděcím právním předpisem je zakázán.

(3) Vývoz a dovoz odpadů uvedených na žlutém seznamu, červeném seznamu a odpadů neuvedených na žádném ze seznamů za účelem využití je zakázán s výjimkou vývozu a dovozu

a)
do států a ze států, na které se vztahuje rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj⁴¹) (dále jen "státy OECD"), a

b)

do států a ze států jiných než státy uvedené pod písmenem a), které jsou smluvními stranami Basilejské úmluvy nebo s nimiž Česká republika uzavřela dohodu nebo úmluvu.

(4) Dovoz odpadů uvedených v odstavci 1 za účelem energetického využití v České republice je zakázán s výjimkou vrácení odpadů vzniklých při zpracování odpadu vyvezeného z České republiky v režimu pasivního zušlechťovacího styku³⁹⁾ do státu, který je smluvní stranou Basilejské úmluvy nebo s nímž Česká republika uzavřela dohodu nebo úmluvu, a zpracovaného v tomto státě.

(5) Odpad vzniklý v České republice musí být přednostně využit v České republice.

(6) Vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na žlutém seznamu do států OECD nebo ze států OECD za účelem využití je možný pouze se souhlasem podle § 59. Vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na červeném seznamu a odpadů neuvedených na žádném ze seznamů do států nebo ze států OECD za účelem využití je možný pouze se souhlasem podle § 60.

(7) Vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na žlutém seznamu, červeném seznamu a odpadů neuvedených na žádném ze seznamů za účelem využití v jiných případech, než které jsou uvedeny v odstavci 6, je možný pouze se souhlasem podle § 58.

(8) Vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na zeleném seznamu za účelem využití nevyžaduje souhlas podle tohoto zákona, s výjimkou případů uvedených v odstavcích 10 a 11.

(9) Odpady uvedené na zeleném seznamu, k jejichž vývozu, dovozu a tranzitu se nevyžaduje souhlas, musí být při vývozu, dovozu a tranzitu doprovázeny dokladem, jehož obsah stanoví prováděcí právní předpis.

(10) Ministerstvo může vyhláškou stanovit, že ve výjimečných případech z důvodu ochrany zdraví a životního prostředí bude vývoz a dovoz některých odpadů uvedených na zeleném seznamu možný pouze se souhlasem podle § 59 nebo § 60. Dotčeným kompetentním úřadem v tomto případě je pouze ministerstvo. Řízení o vydání souhlasu k vývozu vede ministerstvo s českým oznamovatelem a řízení o vydání souhlasu k dovozu vede ministerstvo s českým příjemcem.

(11) Ministerstvo může po projednání s kompetentními úřady států, na které se nevztahuje rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj,⁴¹⁾ stanovit vyhláškou seznamy států a seznamy vybraných odpadů uvedených na zeleném seznamu, jejichž vývoz do těchto států bude zakázán nebo bude vyžadovat souhlas podle § 58 nebo § 59 nebo § 60.

(12) Souhlas podle tohoto zákona nenahrazuje povolení k dovozu a vývozu vydané podle zvláštních právních předpisů.⁴²⁾

(13) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)

zelený, žlutý a červený seznam odpadů,

b)

obsah dokladu, který musí při vývozu, dovozu a tranzitu doprovázet odpady uvedené na zeleném seznamu,

c)

seznam států a seznam odpadů, jejichž vývoz za účelem využití do států uvedených v seznamu je zakázán.

§ 56

Zahájení řízení o vydání souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů

(1) Za návrh na zahájení řízení o vydání souhlasu k vývozu, dovozu nebo tranzitu odpadů se považuje podání oznámení oznamovatelem o plánovaném vývozu, dovozu nebo tranzitu odpadů dotčeným kompetentním úřadům.

(2) Je-li oznamovatelem plánováno pravidelné zasílání odpadu stejného druhu a kategorie témuž příjemci a po téže trase, může být podáno hromadné oznámení několika zásilek tohoto odpadu, které se uskuteční v průběhu maximálně 1 roku.

(3) Oznámení se podává formou vyplněného průvodního listu. Oznámení musí být doplněno dalšími náležitostmi stanovenými tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(4) Při vývozu odpadů podává oznámení český oznamovatel ministerstvu, které postoupí oznámení kompetentním úřadům států dovozu a tranzitu. Ministerstvo nemusí postoupit oznámení o vývozu odpadů za účelem odstranění dotčeným kompetentním úřadům, pokud návrh na vývoz odpadů samo zamítne.

(5) Při dovozu a tranzitu odpadů podává oznámení dotčeným kompetentním úřadům zahraniční oznamovatel. Při dovozu odpadů podle § 55 odst. 10 podává oznámení český příjemce ministerstvu.

(6) Pokud oznámení obsahuje všechny náležitosti stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, potvrdí ministerstvo jeho přijetí do 3 pracovních dnů po jeho doručení.

(7) Oznamovatel je povinen poskytnout dotčeným kompetentním úřadům na jejich žádost další potřebné informace a podklady.

(8) Oznámení včetně jeho dalších náležitostí a informace a podklady podle odstavce 7 podává oznamovatel v jazycích přijatelných pro dotčené kompetentní úřady. Pro ministerstvo jsou těmito jazyky čeština, slovenština a angličtina.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a)

náležitosti oznámení a hromadného oznámení, formu a obsah průvodního listu,

b)

postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů, pohybu dokladů mezi dotčenými kompetentními úřady a součinnosti s nimi.

§ 57

Důvody zamítnutí návrhu na vývoz, dovoz a tranzit odpadů

(1) Návrh na vývoz, dovoz a tranzit odpadů ministerstvo zamítne z důvodu

a)

nesouladu s tímto zákonem nebo jinými právními předpisy, nebo

b)

rozporu se závazky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Ministerstvo dále může zamítnout návrh na vývoz, dovoz nebo tranzit odpadů, pokud oznamovatel nebo příjemce v minulosti porušili povinnosti stanovené právními předpisy upravujícími vývoz, dovoz a tranzit odpadů. Návrh na vývoz nebo dovoz odpadů může ministerstvo též zamítnout z důvodu nesouladu s plánem odpadového hospodářství České republiky.

(3) Návrh na vývoz a dovoz odpadů za účelem využití ministerstvo zamítne, jestliže poměr využitelných a nevyužitelných odpadů, odhadnutá hodnota materiálu, který má být v konečné fázi využit, či náklady na využití a náklady na odstranění nevyužitelné části neopravňují využití ekonomicky nebo z hlediska životního prostředí.

§ 58

Souhlas s vývozem, dovozem a tranzitem odpadů podle Basilejské úmluvy

(1) Ministerstvo je povinno rozhodnout o oznámení o plánovaném vývozu odpadů do 80 dnů, o oznámení o plánovaném dovozu odpadů do 70 dnů a o oznámení o plánovaném tranzitu odpadů do 60 dnů ode dne odeslání potvrzení o přijetí oznámení. Pokud ministerstvo nezamítne oznámení o plánovaném vývozu, dovozu nebo tranzitu odpadů, vydá písemný souhlas; současně může stanovit podmínky pro přepravu odpadů po území České republiky.

(2) Písemný souhlas ministerstvo vyznačí do průvodního listu.

(3) Souhlas podle tohoto zákona nenahrazuje souhlas podle zvláštních právních předpisů.⁴²⁾

§ 59

Souhlas podle rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj pro vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na žlutém seznamu za účelem využití

(1) O oznámení o plánovaném vývozu, dovozu nebo tranzitu odpadů je ministerstvo povinno rozhodnout do 30 dnů ode dne potvrzení příjmu oznámení. Pokud oznamovateli nebude v této lhůtě doručeno písemné rozhodnutí, platí, že s vývozem, dovozem nebo tranzitem odpadů ministerstvo souhlasí. Tento souhlas platí 1 rok od uplynutí této lhůty.

(2) Pokud ministerstvo dovoz, vývoz nebo tranzit odpadů ve lhůtě uvedené v odstavci 1 nezamítne, může stanovit podmínky pro přepravu odpadů po území České republiky.

(3) Ministerstvo může před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1 vydat písemný souhlas. Tento souhlas vyznačí ministerstvo do průvodního listu.

(4) Lhůta uvedená v odstavci 1 se počítá

a)

v případě vývozu a tranzitu ode dne, kdy kompetentní úřad dovozu odeslal potvrzení o přijetí oznámení, a

b)

v případě dovozu ode dne, kdy ministerstvo odeslalo potvrzení o přijetí oznámení.

(5) Souhlas podle tohoto zákona nenahrazuje povolení k dovozu a vývozu vydané podle zvláštních právních předpisů.⁴²⁾

(6) Vývoz, dovoz nebo tranzit odpadů může být uskutečněn, pouze pokud dotčené kompetentní úřady nezamítly ve lhůtě uvedené v odstavci 1 návrh na vývoz, dovoz nebo tranzit odpadů nebo pokud dotčené kompetentní úřady vydaly písemné souhlasy před uplynutím této lhůty. V případě vývozu nebo dovozu podle § 55 odst. 10 stačí k jeho uskutečnění souhlas ministerstva.

(7) Je-li plánován tranzit přes státy, na které se nevztahuje rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, jsou k jeho realizaci nezbytné souhlasy kompetentních úřadů těchto států podle Basilejské úmluvy.

§ 60

Souhlas podle rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj pro vývoz, dovoz a tranzit odpadů uvedených na červeném seznamu za účelem využití

(1) Pokud ministerstvo nezamítne oznámení o plánovaném vývozu, dovozu nebo tranzitu odpadů z důvodů uvedených v § 57, vydá písemný souhlas; současně může stanovit podmínky pro přepravu odpadů po území České republiky.

(2) Vývoz, dovoz nebo tranzit odpadů může být uskutečněn, pouze pokud všechny dotčené kompetentní úřady vydaly písemné souhlasy. V případě vývozu nebo dovozu podle § 55 odst. 10 stačí k jeho uskutečnění souhlas ministerstva.

(3) Ministerstvo vyznačí svůj písemný souhlas do průvodního listu.

(4) Souhlas podle tohoto zákona nenahrazuje souhlas podle zvláštních právních předpisů.⁴²⁾

§ 61

Průběh vývozu, dovozu a tranzitu odpadů

- (1) Český oznamovatel je povinen 3 pracovní dny před plánovaným vývozem zaslat kopii vyplněného průvodního listu dotčeným kompetentním úřadům.
- (2) Průvodní list a souhlas musí doprovázet zásilku odpadů po celou dobu dopravy až k příjemci. Náležitosti průvodního listu a souhlasu stanoví prováděcí právní předpis.
- (3) Jestliže ministerstvo neobdrží od zahraničního příjemce do 42 dnů ode dne přechodu zásilky odpadů přes státní hranice potvrzení o převzetí odpadů nebo do 190 dnů ode dne přechodu zásilky odpadů přes státní hranice potvrzení o odstranění nebo využití odpadů zahraničním příjemcem, informuje neprodleně kompetentní úřad dovozu.
- (4) Český příjemce potvrdí na průvodním listu převzetí dovezeného odpadu a toto potvrzení odešle zahraničnímu oznamovateli a dotčeným kompetentním úřadům do 3 pracovních dnů ode dne převzetí odpadů. Nejpozději do 180 dnů ode dne převzetí odpadů odešle na vlastní odpovědnost zahraničnímu oznamovateli a dotčeným kompetentním úřadům potvrzení o odstranění nebo využití odpadu na průvodním listu. Nemůže-li český příjemce odpady převzít a využít nebo odstranit v souladu s oznámením nebo smlouvou, informuje neprodleně ministerstvo.
- (5) Odpady, na které se vztahují různá oznámení, nesmějí být během přepravy směřovány.
- (6) Ministerstvo financí může stanovit vyhláškou celní přechody pro vývoz, dovoz a tranzit odpadů.

§ 62

Smlouva o odstranění nebo využití odpadů

(1) Oznámení vývozu, dovozu a tranzitu odpadů musí být doloženo písemnou smlouvou mezi oznamovatelem a příjemcem, která musí obsahovat

a)
závazek oznamovatele vzít odpad zpět, jestliže přeprava nebude dokončena v souladu s oznámením nebo smlouvou nebo bude provedena v rozporu s tímto zákonem,

b)
závazek příjemce potvrdit na průvodním listu převzetí odpadu a toto potvrzení odeslat do 3 pracovních dnů ode dne převzetí odpadů oznamovateli a dotčeným kompetentním úřadům,

c)
závazek příjemce nejpozději do 180 dnů ode dne převzetí odpadů odeslat na vlastní odpovědnost potvrzení o odstranění nebo využití odpadů na průvodním listu oznamovateli a dotčeným kompetentním úřadům.

(2) V případě dovozu podle § 55 odst. 10 se ustanovení odstavce 1 vztahují přiměřeně na smlouvu mezi zahraničním vývozcem a českým příjemcem; dotčeným kompetentním úřadem je v tomto případě pouze ministerstvo.

(3) V případě vývozu odpadů za účelem využití ze státu OECD do státu OECD musí smlouva obsahovat též závazek příjemce, že v případě další přepravy odpadu do třetího

státu podá oznámení podle § 56 odst. 1 kompetentnímu úřadu státu, odkud byl odpad původně vyvezen.

§ 63

(1) Jestliže vývoz odpadů, k němuž daly dotčené kompetentní úřady souhlas, nemůže být ukončen v souladu s oznámením nebo smlouvou a není-li možné jeho využití nebo odstranění jiným způsobem, zajistí ministerstvo do 90 dnů ode dne, kdy bylo informováno kompetentním úřadem dovozu, nebo v jiné lhůtě dohodnuté mezi dotčenými kompetentními úřady vrácení odpadu zpět do České republiky a využití nebo odstranění odpadu v souladu s tímto zákonem. Náklady hradí český oznamovatel.

(2) Jestliže dovoz nebo tranzit odpadů s výjimkou dovozu podle § 55 odst. 10, k němuž daly dotčené kompetentní úřady souhlas, nemůže být ukončen v souladu s oznámením nebo smlouvou a odpad se nachází na území České republiky, informuje ministerstvo neprodleně kompetentní úřad vývozu a požádá jej o zajištění zpětného dovozu podle článku 8 Basilejské úmluvy. V případě dovozu podle § 55 odst. 10, k němuž dalo ministerstvo souhlas a který nemůže být ukončen v souladu s oznámením nebo smlouvou a odpad se nachází na území České republiky, zajistí ministerstvo do 90 dnů poté, kdy o této skutečnosti bylo informováno, vrácení odpadu zahraničnímu vývozcí, není-li možné jeho využití nebo odstranění jiným způsobem v souladu s tímto zákonem. Náklady hradí český příjemce.

(3) V případě, že za přepravu odpadů z České republiky do zahraničí, jejichž vývoz vyžaduje souhlas podle tohoto zákona, a která

a)

je prováděna bez oznámení podle tohoto zákona všem dotčeným kompetentním úřadům, nebo

b)

je prováděna bez souhlasu dotčených kompetentních úřadů, nebo

c)

je prováděna se souhlasem získaným od dotčených kompetentních úřadů pomocí padělání, nepravdivých údajů nebo podvodem, nebo

d)

věcně neodpovídá údajům na průvodním listu, nebo

e)

má za následek odstranění nebo využití odpadu, které není v souladu s tímto zákonem a mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána,

je odpovědný český oznamovatel; ministerstvo uloží českému oznamovateli nebo osobě, která měla provést oznámení vývozu, povinnost zajistit vrácení odpadů zpět do České republiky a povinnost tyto odpady odstranit nebo využít v souladu s tímto zákonem a na vlastní náklady.

(4) V případě, že za přepravu odpadů ze zahraničí do České republiky, jejichž dovoz vyžaduje souhlas podle tohoto zákona, a která splňuje podmínky uvedené v odstavci 3, je odpovědný český příjemce, ministerstvo uloží českému příjemci nebo osobě, pro

kteřou byly odpady určeny, povinnost tyto odpady odstranit nebo využít v souladu s tímto zákonem a na vlastní náklady.

(5) Pokud osoba, které byly uloženy povinnosti podle odstavce 3 nebo 4, tyto povinnosti nesplní, zajistí jejich splnění ministerstvo na náklady této osoby.

(6) V případě, že za přepravu odpadů ze zahraničí do České republiky, jejichž dovoz vyžaduje souhlas podle tohoto zákona, a která splňuje podmínky uvedené v odstavci 3, je odpovědný zahraniční oznamovatel, ministerstvo neprodleně informuje kompetentní úřad vývozu a požádá jej, aby zajistil vrácení předmětného odpadu do zahraničí.

(7) Povinnosti uvedené v odstavcích 3 až 5 musí být splněny do 30 dnů ode dne, kdy bylo ministerstvo o přepravě informováno, nebo v jiné lhůtě dohodnuté mezi dotčenými kompetentními úřady.

(8) Vrácení odpadů uvedená v tomto ustanovení podléhají řízení při vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a musí být provedeno jejich nové oznámení. Ministerstvo tyto vývozy a dovozy nezamítne.

§ 64

Finanční záruka a pojištění

(1) Každý dovoz, vývoz a tranzit odpadů, který vyžaduje souhlas podle tohoto zákona, musí být kryt finanční zárukou nebo odpovídajícím pojištěním, postačujícím k pokrytí nákladů zpětného dovozu a nákladů na odstranění nebo využití odpadu.

(2) Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti, že finanční záruka je dostatečná k pokrytí nákladů uvedených v odstavci 1 nebo že zvolené pojištění pokrývá odpovídající rizika, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh a způsob pojištění pro tento účel.

(3) Finanční záruku lze uvolnit až poté, kdy oznamovatel předloží kompetentnímu úřadu potvrzení o odstranění nebo využití odpadu.

(4) Na každý vývoz, dovoz a tranzit odpadů, který vyžaduje souhlas podle tohoto zákona, musí být uzavřena smlouva o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou třetím osobám.

§ 65

Nakládání s informacemi a archivace

(1) Ministerstvo zabezpečí ochranu informací, které získalo v rámci řízení o udělení souhlasu podle zvláštního zákona.²⁶⁾

(2) Ministerstvo, český oznamovatel a český příjemce jsou povinni archivovat dokumenty podle této části zákona nejméně po dobu 3 let.

ČÁST DESÁTÁ

SANKCE

HLAVA I

POKUTY FYZICKÝM OSOBÁMO PRÁVNĚNÝM K PODNIKÁNÍ A PRÁVNICKÝM OSOBÁM

§ 66

(1) Pokutu do výše 300 000 Kč uloží obecní úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu s tímto zákonem.

(2) Pokutu do výše 300 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a)

vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena,

b)

nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

c)

neumožní kontrolním orgánům výkon kontrolní činnosti nebo neposkytne pravdivé nebo úplné informace související s nakládáním s odpady, nebo

d)

nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví.

(3) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a)

nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,

b)

předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není podle tohoto zákona oprávněna,

c)

provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

d)

provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

e)

nevede ve stanoveném rozsahu evidenci odpadů nebo zařízení nebo látek s obsahem PCB nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,

f)

nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem, nebo

g)

neustanoví za podmínek stanovených tímto zákonem odpadového hospodáře.

(4) Pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a)

zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby podle § 9, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,

b)

nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,

c)

řadí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,

d)

nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,

e)

ukládá na skládku odpady, které jsou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodrží podmínky stanovené prováděcím právním předpisem,

f)

neplní povinnosti stanovené tímto zákonem při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními podle části čtvrté, nebo

g)

neplní povinnosti stanovené tímto zákonem pro dovoz, vývoz nebo tranzit odpadů nebo neplní podmínky stanovené ministerstvem pro dovoz, vývoz nebo tranzit odpadů.

(5) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě tohoto zákona.

§ 67

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

(3) Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona znovu stejnou povinnost, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(4) Do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu.

§ 68

(1) Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení; pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný finanční úřad. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností vzájemně informují. Při placení a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁴³⁾

(2) O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje ministerstvo. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

(3) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí.⁴⁴⁾

(4) Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou příjmem rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti.

(5) Uložením pokuty za porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

HLAVA II

PŘESTUPKY

§ 69

Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že se zbaví autovraku v rozporu s tímto zákonem.

§ 70

(1) Pokuta uložená obecním úřadem je příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahují se na přestupky a jejich projednávání obecné právní předpisy o přestupcích.⁴⁵⁾

ČÁST JEDENÁCTÁ

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 71

Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají

- a)
ministerstvo,

- b)
Ministerstvo zdravotnictví,

- c)
Ministerstvo zemědělství,

- d)
inspekce,

- e)
celní úřady,

- f)
orgány ochrany veřejného zdraví,

- g)
krajské úřady,

h)
obecní úřady obcí s rozšířenou působností,

i)
obce.

§ 72

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

a)
je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,

b)
vykonává vrchní státní dozor v oblasti odpadového hospodářství s výjimkou ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,

c)
vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy a kompetentního úřadu pro vývoz, dovoz a tranzit odpadů,

d)
ukládá českému oznamovateli nebo osobě, která měla provést oznámení vývozu, povinnost zajistit vrácení odpadů zpět do České republiky a povinnost tyto odpady využít nebo odstranit v souladu s tímto zákonem a na vlastní náklady, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 63,

e)
ukládá českému příjemci nebo osobě, pro kterou byly odpady určeny, povinnost tyto odpady odstranit nebo využít v souladu s tímto zákonem a na vlastní náklady, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 63,

f)
pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8,

g)
schvaluje náplň školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

h)
zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

i)

zpracovává a vede souhrnnou evidenci o druzích odpadů, jejich množství a způsobech nakládání s nimi, zařízeních k nakládání s odpady, zařízeních uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech odpadů, skladech odpadů, zařízeních a látkách s obsahem PCB, souhlasech a dalších rozhodnutích vydaných podle tohoto zákona a tuto evidenci zpřístupňuje občanům,

j) spolupracuje s Ministerstvem obrany při zajišťování evidence odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů, skladů odpadů a zařízení a látek s obsahem PCB vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany,

k) zpracovává plán odpadového hospodářství České republiky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a při splnění podmínek stanovených tímto zákonem zpracovává jeho změny,

l) předkládá vládě ke schválení návrh plánu odpadového hospodářství České republiky a návrh jeho změn,

m) sděluje příslušnému kraji v samostatné působnosti připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje a k návrhu změny tohoto plánu,

n) poskytuje příslušným složkám Evropské komise a orgánům mezinárodních úmluv a protokolů v oblasti odpadového hospodářství, k nimž Česká republika přistoupila, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu odpadového hospodářství v České republice,

o) jmenuje zástupce České republiky do výborů, komisí, odborných a pracovních skupin a dalších grémií založených na základě ustanovení právních předpisů Evropských společenství v oblasti odpadového hospodářství nebo v rámci mezinárodních úmluv v této oblasti, k nimž Česká republika přistoupila,

p) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu.

(2) Vrchním státním dozorem v oblasti odpadového hospodářství je dozor nad tím, jak správní úřady, které vykonávají státní správu v oblasti odpadového hospodářství, dodržují právní předpisy v této oblasti, a dále dozor nad dodržováním ustanovení právních předpisů a rozhodnutí příslušných správních úřadů v oblasti nakládání s odpady.

§ 73

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství vykonává kontrolu dodržování povinností při používání kalů z čistíren odpadních vod a sedimentů z říčních toků a vodních nádrží v zemědělství.

§ 74

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

- a)
vykonává vrchní státní dozor a řídí výkon státní správy v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,
- b)
pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8.

§ 75

Orgány ochrany veřejného zdraví

Orgány ochrany veřejného zdraví

- a)
jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona v oblasti ochrany lidského zdraví,
- b)
hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,
- c)
spolupracují s ostatními správními úřady v oblasti ochrany zdraví lidí při nakládání s odpady,
- d)
vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů.

§ 76

Inspekce

(1) Inspekce

a)

kontroluje, jak jsou právníckými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

b)

minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,

c)

ukládá právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

d)

může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4,

e)

dává ministerstvu podněty k uplatnění vrchního státního dozoru,

f)

dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nespĺňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě.

(2) V rámci dovozů, vývozů a tranzitů odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

(3) Inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Hasičským záchranným sborem, Policií České republiky a územními finančními orgány, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

(4) Úkoly inspekce plní inspektoři. Inspektoři se při kontrolní činnosti prokazují průkazy inspekce.

§ 77

Celní úřady

(1) Celní úřady⁴⁶⁾ kontrolují u zboží, které při přechodu státní hranice není deklarováno jako odpad, zda toto zboží nenapĺňuje definici odpadu podle § 3.

(2) Celní úřady kontrolují u zboží, které při přechodu státní hranice je deklarováno jako odpad,

a)
zda odpad je vybaven doklady podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,

b)
zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů, a

c)
zda vývoz nebo dovoz odpadu není podle tohoto zákona zakázán.

(3) Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií a akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31 odst. 5 a zda je dovážené zboží označeno podle § 31 odst. 2.

(4) Celní úřady zboží nepropustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu,⁴⁶⁾ jestliže

a)
zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,

b)
zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,

c)
vývoz nebo dovoz tohoto zboží deklarováno jako odpad je zakázán, nebo

d)
dovozem tohoto zboží je porušen zákaz uvedený v § 31 odst. 5 nebo není dodrženo označení tohoto zboží podle § 31 odst. 2.

(5) V případě pochybností, zda jsou naplněny podmínky pro nepropuštění zboží do navrženého režimu podle odstavce 4 písm. b), c) nebo d), si celní úřady vyžádají odbornou pomoc inspekce, v případě pochybností, zda zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem, požádají celní úřady o rozhodnutí krajský úřad, v jehož správním obvodu leží celní úřad. Do odstranění pochybností celní úřady nevydají rozhodnutí v celním řízení.⁴⁷⁾

(6) O nepropuštění zboží do navrženého režimu podle odstavců 4 a 5 celní úřady neprodleně informují prostřednictvím zařízení pro přenos dat ministerstvo.

(7) Celní úřady potvrzují při vstupu na území České republiky i při výstupu průvodní doklady odpadů. Kopie potvrzených průvodních listů zasílají ministerstvu.

(8) Celní úřady vedou evidenci odpadů, které vstoupily na území České republiky nebo z něho vystoupily. Dále vedou evidenci právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání, na které se vztahují povinnosti uvedené v § 31 odst. 2 a 5. Do této adresné evidence umožní přístup pracovníkům ministerstva a inspekce.

§ 78

Kraje

(1) Kraj

a)
zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy; provádí změny tohoto plánu,

b)
zasílá kopii návrhu plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu a sděluje ministerstvu, jak jeho připomínky do plánu odpadového hospodářství kraje zapracoval,

c)
vyhlašuje obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,

d)
sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství České republiky,

e)
sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství původce odpadů.

(2) Krajský úřad

a)
uděluje souhlas k provozování zařízení; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

b)
kontroluje, jak jsou právními osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

c)
uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

d)
ukládá rozhodnutím původci odpadů povinnost zaplatit poplatek za uložení odpadů na skládku, pokud původce tento poplatek ve stanovené výši nezaplatil,

e)

stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci podle § 52,

f)

zpracovává a průběžně vede evidenci jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,

g)

rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

h)

rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu považuje za odpad, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního úřadu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti,

i)

uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 16 odst. 3 v množství větším než sto tun nebezpečného odpadu za rok,

j)

uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování nebo soustřeďování odpadů; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

k)

uděluje souhlas k dispozici se zvláštním vázaným účtem a k čerpání z prostředků finanční rezervy podle § 50 odst. 2 a § 51 odst. 1; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

l)

může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,

m)

může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4.

(3) Při posuzování žádostí o udělení souhlasů podle odstavce 2 hodnotí krajský úřad zejména jejich soulad s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a soulad se závaznými částmi řešení plánu odpadového hospodářství kraje a plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání udělil, v případě, že

a)

dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu,

b)
provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo

c)
právnícká osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(5) Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání udělil, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

(6) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 2 místně příslušný krajský úřad, v jehož obvodu je provozováno zařízení nebo činnost, nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 2 až 5 mohou zaměstnanci příslušného krajského úřadu vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.⁴⁸⁾

§ 79

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a)
podává návrh ministerstvu na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

b)
uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 16 odst. 3, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. i); udělení souhlasu může vázat na podmínky,

c)
vede a zpracovává evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů a skladů odpadů, jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona a na požádání podává informace žadatelům o sídle zařízení vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu,

d)
kontroluje, jak jsou právníckými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

e)
hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může zajistit ochranu lidského zdraví a životního prostředí na náklady odpovědné osoby,

f)
ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná podle tohoto zákona,

g)
ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

h)
může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí.

(2) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 1 místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu je provozována činnost nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména

a)
k podnikání v oblasti nakládání s odpady pro potřeby živnostenského úřadu,

b)
ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,

c)
v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,

d)
k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,

e)
k zavedení nebo rozšíření výroby oxidu titaničitého.

(4) Vyjádření podle odstavce 5 obsahuje posouzení žádosti z hlediska jejího souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů. Vyjádření nenahrazuje souhlasy vydávané podle tohoto zákona.

(5) Vyjádření podle odstavce 5 písm. b) až e) vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se nachází zařízení určené k nakládání s odpady. Vyjádření podle odstavce 5 písm. a) vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle sídla právnické osoby nebo bydliště fyzické osoby oprávněné k podnikání.

(6) Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 mohou zaměstnanci obecního úřadu obce s rozšířenou působností vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.

§ 80

Obecní úřad

Obecní úřad

a)

kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem,

b)

ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinnosti podle § 66 odst. 1; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

c)

ukládá fyzickým osobám pokuty za přešupek uvedený v § 69; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

d)

kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu s tímto zákonem.

§ 81

Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(1) Inspektoři a pověření zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti

a)

vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních právních

předpisů. Do objektů důležitých pro obranu státu⁵⁰) lze vstupovat pouze se souhlasem statutárního orgánu nebo vedoucího organizační složky státu nebo jimi pověřených osob, do jejichž působnosti objekt důležitý pro obranu státu náleží. Za škodu způsobenou při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,

b)
požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,

c)
odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(2) Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti

a)
prokázat se průkazem,

b)
zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,

c)
před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,

d)
respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,

e)
pořizovat protokol o provedené kontrole,

f)
šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

(3) Inspektoři mohou po vyzvání celních orgánů a v jejich doprovodu vstupovat do celního prostoru a provádět odbornou kontrolní činnost zaměřenou na plnění povinností na úseku dovozu, vývozu a tranzitu odpadů vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

§ 81a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

ČÁST DVANÁCTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 82

Společné ustanovení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahuje se na řízení podle tohoto zákona správní řád.13)

(2) Souhlas k provozování zařízení podle § 14 odst. 1, § 16 odst. 3 a vyjádření podle § 79 odst. 5 písm. b) až e) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 83

Přechodná ustanovení

(1) Platnost dosavadních rozhodnutí vydaných podle § 5 odst. 2 a 5, § 6 odst. 1 písm. f) a odst. 2, § 7 odst. 1, § 11 odst. 3 a odst. 4, § 15 odst. 1 a § 34 odst. 1 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle dosavadních právních předpisů se považují za osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle tohoto zákona.

(3) Osvědčení o vlastnostech odpadů vydané podle dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů podle tohoto zákona.

(4) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provozují zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, k jejichž provozování podle zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, nebyl třeba souhlas příslušného orgánu státní správy, mohou tato zařízení provozovat po uplynutí 1 roku od účinnosti tohoto zákona pouze se souhlasem k provozování těchto zařízení podle tohoto zákona.

(5) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provádějí sběr nebo výkup odpadů a chtějí tuto činnost nadále vykonávat, jsou povinny získat souhlas k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona, a to nejdéle do 1 roku od účinnosti tohoto zákona.

(6) Povinnost ustanovit odpadového hospodáře podle § 15 tohoto zákona se vztahuje též na původce a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech, a to i zcela nebo zčásti před účinností tohoto zákona. Původci a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech před účinností tohoto zákona, jsou povinni ustanovit odpadového hospodáře do 3 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Ohlašování druhů, množství odpadů a způsobů nakládání s nimi za rok 2001 se provádí podle dosavadních právních předpisů.

(8) Finanční rezerva na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu vytvořená provozovatelem skládky podle dosavadních právních předpisů se považuje za finanční rezervu vytvořenou podle tohoto zákona. Vázaný účet vytvořený pro ukládání peněžních prostředků finanční rezervy vytvořený provozovatelem skládky podle § 32 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za zvláštní vázaný účet vytvořený podle tohoto zákona.

(9) Řízení o pokutách zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Ostatní zahájená řízení se dokončí podle tohoto zákona.

(10) Ministerstvo předloží vládě ke schválení návrh plánu odpadového hospodářství České republiky do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(11) Nakládání s obaly a odpady z obalů se řídí dosavadními právními předpisy, včetně § 18, 19, § 39 odst. 1 písm. g), h), l) a m) a § 39 odst. 3 písm. i) zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, a to až do doby nabytí účinnosti nové zákonné úpravy nakládání s obaly a odpady z obalů.

(12) Vznikla-li poplatková povinnost k poplatku za komunální odpad před účinností tohoto zákona, postupuje se podle dosavadních právních předpisů. Poplatek za komunální odpad se zaplatí (vyměří) v poměrné výši připadající na období do 31. prosince 2001. Byl-li poplatek za komunální odpad zaplacen před účinností tohoto zákona i na období po účinnosti tohoto zákona, považuje se část ve výši přesahující poměrnou část poplatku připadající na období do 31. prosince 2001 za zálohu na dosud nesplatnou poplatkovou povinnost na odpovídající místní poplatek. Není-li tento postup možný, považuje se tato část poplatku za přeplatek.

(13) Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti, jejichž předmětem je úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu od fyzických osob; vznik těchto právních vztahů a nároky z nich vzniklé se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o místních poplatcích

§ 84

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb. a zákona č. 149/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h)

poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů."

2. Za § 10a se vkládá nový § 10b, který zní:

"§ 10b

(1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí

a)

fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt; za domácnost může být poplatek odváděn společným zástupcem, za rodinný nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem; tyto osoby jsou povinny obci oznámit jména a data narození osob, za které poplatek odvádějí,

b)

fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

(2) Poplatek se platí obci, na jejímž území má fyzická osoba trvalý pobyt nebo se na jejím území nachází stavba určená nebo sloužící k individuální rekreaci.

(3) Sazbu poplatku tvoří

a)

částka až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok, a

b)

částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.

(4) V případě změny místa trvalého pobytu nebo změny vlastnictví stavby, která je určena nebo slouží k individuální rekreaci v průběhu kalendářního roku, se uhradí poplatek v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu nebo vlastnictví stavby v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav na konci tohoto měsíce."

ČÁST ČTRNÁCTÁ

(zrušena zákonem 356/2003 Sb.)

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně

některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

§ 86

V zákoně č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 57/2001 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů

§ 87

V zákoně č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 23/1992 Sb., zákona č. 114/1995 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 240/2000 Sb., se v § 24i poslední věta zrušuje.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 88

Zrušují se:

1.
Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
2.
Zákon č. 37/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 167/1998 Sb.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 89

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002, s výjimkou § 31 odst. 5 a § 38 odst. 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9, které nabývají účinnosti dnem 23. února 2002, a části šestnácté, která nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení § 38 odst. 1 písm. f) nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

-
- 1)
Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
 - 2)
Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 3)
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 4)
Zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění zákona č. 19/1993 Sb.
 - 5)
Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 6)
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.
 - 7)
Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 8)
Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění pozdějších předpisů.
 - 9)
Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.
 - 10)
Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 11)
Například zákon č. 258/2000 Sb., zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
 - 12)
Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 13)
Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.
 - 14)

§ 45 vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění zákona č. 425/1990 Sb.

15)

Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

16)

Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

17)

Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

18)

Například zákon č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

19)

§ 11 a 12 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, ve znění pozdějších předpisů.

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

20)

Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

21)

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

22)

Například zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.

23)

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

24)

Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25)

Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25a)

§ 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

26)

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

27)

§ 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

28)

Zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- 29)
Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií.
- 30)
Například zákon č. 111/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).
- 31)
Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 32)
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).
- 33)
Například zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 34)
Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).
- 35)
Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění zákona č. 334/1992 Sb.
- 36)
Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 37)
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 38)
Například § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 39)
Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 40)
Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 100/1994 Sb., o Basilejské úmluvě o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování.
- 41)
Rozhodnutí Rady organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj C(92)39/FINAL z 30. března 1992 ohledně kontroly pohybů odpadů určených k využití přes hranice států.
- 42)
Zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.
- 43)
Část šestá zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 44)
§ 2 zákona č. 388/1991 Sb., ve znění zákona č. 334/1992 Sb.
- 45)
Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

46)
Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

47)
§ 104 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

48)
§ 72 zákona č. 129/2000 Sb.

50)
§ 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

Přílohy zde nejsou uvedeny